

میر عنایت الله آشفته ثور ۱۳۹۴

جوانان آگاه نگذارید که رهبران سیاسی و ناکام؛ تاریخ خونبار کشور را تکرار نمایند:

حدود ۳۰۰ الی ۴۰۰ سیاستی باز ناکام بیش ۳۵ میلیون هموطن ما را؛ قریب ۳۷ سال است به گروگان گرفته اند.

قابل توجه کردهای سیاسی؛ دست دوم و سوم احزاب متهم به خرابکاری (نیرو های چپ و راست) و نه تقنگ به دستان اجیر مزد بگیر بنام اربکی یا افراد مسلح غیر مسؤول:

وطنداران سوگمند؛ جوان های آگاه و حاضر در صحنه مبارزه و میدان سیاست: با پرهیز، دوری و مقاطعه نمودن از سیاست های خود خواهانه، خود کامه و ناعقبت اندیشه اند رهبران تحملی ناکام و یک دنده؛ می توانند بن بست سیاسی موجود را بشکنند. هیچ کشوری مغرض و مداخله گر در همسایگی، منطقه و کشورهای دور و نزدیک جهان؛ به مقایسه رهبران؟؟ ناکام افغان، مسؤول بدختی های ۳۷ ساله ملت مظلوم افغانستان نمی باشد.

عده ای از رهبران خلق و پرچم؛ با کودتای ثور ۱۳۵۷ قدرت سیاسی را غصب نمودند. قرار مسموع از اولین ساعت تعویض قدرت؛ اختلافات فاتلانه بین دو شاخه حزب مدعی ایدیالوژی طبقه کارگر و دوست مشترک شان اتحاد شوروی کبیر؟؟، روز تا روز جدی تر می گردید. سفارت مسکو، وزارت خارجه و سفارت خانه کشور های سوسیالستی مقیم در کابل هر یک به دفاع یا علیه این جناح و آن جناح، برخورد های ظاهرآ دوستانه؛ اما متفاوت، به دنبال اهداف خویش مصروف بودند. رهبران متکی به سفارتخانه ها و استخارات در تقای نجات خود و فراکسیون خویش به حذف فیزیکی رقیب، در زد و بند بودند. نتایج و سر نوشته ذلتبار شان ثبت تاریخ شد؛ تبصره بیشتر به جزئیات در این مختصر نمی گنجد.

ملت مسلمان و آزادیخواه در اثر ستم، ندانمکاری، اختلافات ذات البینی ، کارشکنی، آزار، اذیت، تهدید، انقلابی گری؟؟ زندان و به شهادت رسانیدن مردم بیگناه و بی دفاع توسط حزب تحت الحمایه؛ به تجاوز و اشغال کشور با حضور ۱۲۰ هزار سرباز تا دندان مسلح پیمان وارسا انجامید. همه شخصیت های مترقبی و منور، مسلمان و وطن دوست مخالف ایدیالوژی شان و تجاوز اشغالگرانه؛ با نیرو های سیاسی و مردم متضرر با دست خالی وادرار به مخالفت و قیام های مسلح گردیدند. در نتیجه ۷ حزب پشاوری، ۸ حزب مشهدی، قریب ۶ میلیون مهاجر، ۱،۵ میلیون شهید، شیرازه کشور از هم گسیخته شد، دست همسایه ها طمع در سیاست کشور، باز و عمال خویش را ذریعه پول، اسلحه، تبلیغات و . . . حمایت نموده، رهبری قیامهای آزادی بخش ملی ملت از شخصیت های متعهد به منافع علیای کشور و اهل سیاست به افراد جنگی، تعدادی قوماندان های فاقد سواد که از حُب وطن و ارزش خاک بدور بودند، افتاد.

به قیمت خون و رشادت ملت افغان، شکست کمونیزم در جهان؛ غرب، با مسکو، پاکستان، ایران و . . در غیاب ملت فاتح افغان، دست به توطئه دیگر برده رهبران افغان ای متفرق و عمال خود را، تشویق به معاملات و سازش های تازه نموده که سر انجام خلاف پلان ۵ فقره ای شاه سابق و سازمان ملل متحد؛ عده ای از افراد بلند رتبه حزبی دولتی انقلابی؟؟ و عده ای از رهبران جهادی؛ خلاف ادعای دروغین خویش کمونست؟؟ و مجاهد نما (دو آتشه های چپ و راست) بنام مجاهد اما در واقع سکتاریست و قوم پرست، در سازش های ننگین توافق نموده ۸ ثور مرحله ننگین و خون هزاران

جوان شجاع وطن را که بنام کمونست و اشرار ریخته بودند، به اصطلاح خود را پیروز و وارد مرحله سرقت جهاد و آزادیخواهی شدند. جنگهای داخلی، تخریب شهر و سرقت دارایی های عامه، شهادت ۷۰ هزار کابلی بیگناه و جنایات بیشمار دیگر که ثبت تاریخ و کار نامه های به اصطلاح انقلابیون!؟ و مجاهد ناماها گردید. شواهد و اسناد کافی در فلم های مستند موجود است.

در امام ظهرور طالبان، برچیدن حکومت شر و فساد مستقیماً به دلایل فوق و برنامه های دیگر از همینجا آغاز گردید.

ذکر مختصر این حوادث خونبار صرف تکرار احسن به منظور آگاهی شما جوان های عزیزیست که در این بازی ها اصلاً دخل و غرضی نداشته و ندارید.

بناءً زمینه های بحران موجود، ریشه در ۳۷ سال قبل دارد. هیچ منطقی وجود ندارد که از احساسات پاک شما نیروی بالنده، چهره های کهنه کار ناکام و بدنام سوء استفاده کرده بتوانند.

سقوط خونبار رژیم تاریک اندیش طالبان، کفرانس ناقص بُن، دور نگهداشتن رهبری حزب اسلامی، کوپیدن و انتقام کشیدن هر مخالفی بنام طالب و القاعده، فرستادن مردم بیگناه و بی دفاع به زندان های داخلی و گوانتانمو، خود خواهی و خود محوری در حکومت ۱۳ ساله آفای کرزی، اختلاف ذات البینی دوره مؤقت، انتخابات!؟ دور اول و دوم، دقیقاً تداوم همان ندانکاری رژیم های گذشته بود که تکرار مکرات آن در انتخابات!؟ شرمسارانه اخیر و تحمل حکومت دو منزله وحدت ملی!؟ یا وحشت ملی، متبارز و به بن بست انجامیده است.

از نظر این قم مشکل چیست و راه حل کجاست!

دو همسایه بدخواه ایران و پاکستان با وجود تفاهم ظاهری محصور بودن افغانستان را به بنادر موجود، به نفع خود میدانند تا ایجاد بنادر جدید؛ بخصوص بندری با کشور چین و نزدیکی با هندوستان، بروسیه نیز خوشایند نمی باشد.

ظهور داعش، پروپاگند تبدیل بیرق سفید طالبان به سیاه، بگمان این فلم طرح بیرونی هاست و تحملی ی دیگریست بر ملت افغانستان. افسانه داعش تا حقیقت آن بیشتر به منافع مداخله روسیه، ادامه بازی دوگانه دیگران و پاکستان، ایجاد رعب و ترس به همسایه های شمالی کشور و مانع ایجاد بندر تجاری بین افغانستان و چین می باشد. آفای کرزی قبلاً بوضاحت این پروژه را هویدا ساخته بود که توسط طیارات؛ مخالفان مسلح را از جنوب کشور به شمال؛ انتقال میدهنند.

خوشبختانه ۳۶ سال جنگ تحملی و بازی کشور های ذی نفوذ همسایه، منطقه و جهان؛ تعدادی از کردهای سیاسی نسل دوم و سوم متعلق به احزاب چپ و راست؛ متوجه این نکات بوده که جسته و گریخته از بیانات شان درک می شود.

راه حل و پیشنهاد!

داشتن حکومت قوی یک دست و فاقد تیم؛ آموختن درس و عبرت گرفتن از گذشته ها می باشد.

بناءً جز کار هدفمند افغانستان شمال، فارغ از دیدگاه سمتی، زبانی، قومی، مذهبی، ایدیالوژی های وارده و بیگانه بین نیروها و شخصیت های سالم رژیم موجود و نیرو های مخالف رژیم که باور به یک افغانستان متحد و متکی بخود باشند. ایجاد فضای گفت و گو بین نیرو های سیاسی، بدور از آزمون شده ها.

تا عدالت تأمین نشود؛ قانون یکسان تطبیق نگردد؛ صلح بوجود آمده نمی تواند.

به امید حاکمیت عقل بر احساسات، به امید اتحاد ملی، به امید درک منافع ملی و ترک ۳۰۰ الی ۴۰۰
چهره مسؤول حوادث ۴ دهه اخیر کشور!

زنده باد افغانستان